

Nr 61.

Av herr **Gustafsson** i Bogla, om årlig livränta åt makarna *Gustaf och Ester Johansson* med anledning av deras son *Sven Estbjörns* förolyckande under värnpliktstjänstgöring.

Under värnpliktstjänstgöring vid Karlskrona kustartilleriregemente blev vpl. 600-12-45 Sven Estbjörn under en stridsövning träffad av en gevärskula natten mellan den 17 och 18 september 1945. Sven Estbjörn infördes till Karlskrona lasarett där han, på grund av skottskadan, avled den 28 september.

Vid den krigsrätt som sedermera hölls vid Karlskrona kustartilleriregemente i anledning av olyckshändelsen konstaterades, att vederbörande truppbefäl hade försummat att iakttaga bestämmelserna i gällande skjutinstruktion för skjututbildning med eldvapen. Sålunda hade ingen visitation av vapen, patronväskor och handlådor före skjutningen ägt rum, ej heller hade kontrollerats att rätt ammunition användes.

På grund härav prövade krigsrätten rättvist att med tillämpning av 130 § i strafflagen för krigsmakten döma ifrågavarande befäl till fyra resp. tre dagars vaktarrest utan bevakning. (Avskrift av krigsrättens protokoll kommer att tillställas vederbörande utskott.)

Sven Estbjörns föräldrar, förre lantbrukaren Gustaf Johansson och dennes hustru Ester Johansson, bosatta i Hasselbacken, Tenhult, anhöllo hos riksförsäkringsanstalten om en livränta i anledning av sin sons förolyckande under värnpliktstjänstgöringen. Denna anhållan blev emellertid av riksförsäkringsanstalten avslagen den 3 juni 1947 med motiveringen, att makarna Johansson icke voro av förenämnde son för sitt uppehälle väsentligen beroende. Makarna Johansson försummade att anföra besvär över riksförsäkringsanstaltens beslut i denna fråga. Det är uppenbart, att riksförsäkringsanstalten grundade sitt avslag på det förhållandet, att Sven Estbjörn, som tog sin studentexamen med högsta betyg i sin klass vid Jönköpings högre allmänna läroverk på våren 1945, icke före olyckshändelsen kunnat bidra till sina föräldrars ekonomiska stöd. Men hade olyckshändelsen icke inträffat, utan Sven Estbjörn fått fullfölja sin utbildning — han ämnade bli ingenjör — så hade han nu varit färdig med densamma och hade följaktligen kunnat hjälpa sina åldriga föräldrar.

Det kan, med hänsyn till omständigheterna vid Sven Estbjörns dödsolycka, på goda grunder ifrågasättas, om det är värdigt den svenska staten att, som i ett fall som detta, förvägra ett par åldriga makar ett ekonomiskt bistånd. Olyckshändelsen berodde ju, som tydligt framgår av krigsrättens protokoll, på slarv och försummelser från vederbörande truppbefäls sida. Det måste kännas bittert för Sven Estbjörns föräldrar att, sedan de

med möda och försakelse givit sin son god uppfostran och utbildning, mista honom under den tid han fullgör sin värnplikt och förlora det stöd de väntat få i honom.

Estbjörns fader blev vid sonens hastiga bortgång nedbruten och har sedan den tiden inte kunnat utföra något arbete utan behöver i stället vård och tillsyn. (Intyg som styrka detta förhållande överlämnas till utskottet.)

Makarna Johansson leva under små ekonomiska omständigheter. De äga en mindre bostadsfastighet i Tenhults samhälle, taxerad till 11 500 kronor. Förutom värdet av egen bostad får ägaren en hyresinkomst av 300 kronor per år. För att ekonomisera nödtorftig reparation av fastigheten har nu en in-teckning på 5 000 kronor måst tagas. Makarnas inkomster äro f. n. endast i övrigt den folkpension mannen åtnjuter.

Under hänvisning till vad som sålunda anförts hemställes,

att riksdagen må besluta att bevilja makarna Ester och Gustaf Johansson, Hasselbacken, Tenhult, en årlig livränta i anledning av att deras son Sven Estbjörn avlidit till följd av skada, ådragen under militärtjänstgöring.

Stockholm den 19 januari 1948.

Edvin Gustafsson
i Bogla.
